

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΤΑΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

«Τους παιδευθέντας ήγαίτο ούκ άν μόνον αυτούς τε ευδαιμόνας είναι και τους εκυτών οικους καλώς οικείν, αλλά και άλλους ανθρώπους και πόλεις δύνασθαι ευδαιμόνας ποιείν.»

(Ξενοφ. Απομνημον. Δ. 1. 2.)

Η γνώμη αυτή, ήτις έρχεται εις ή μās διὰ μέσου τώων αιώνων εκ της ενδόξου εκείνης αρχαιότητος, ής τὸ αιώνιον κλέος θέλει περιστέφει άειλαμπώς την ήμετέραν χώραν, είναι ή γνώμη του μεγαλητέρου και διασημοτέρου τών φιλοσόφων συμπάσης της ανθρωπότητος, — εκείνου, όστις αμόνος — κατά την σοφήν κρίσιν του άοιδίμου Κοραή — πρό του Ευαγγελίου ητύχησε να κατασταθῆ εργάτης και διδάσκαλος της ευαγγελικής διδασκαλίας.»

Είναι ή γνώμη του μεγάλου Σωκράτους.

«Οί εκπαιδευθέντες — έλεγεν εκείνος — έχι μόνον έαυτούς και τās έαυτών οικογενείας διὰ της παιδείας δύνανται να καθιστώσιν ευδαιμόνας, άλλ' έτι ή ευεργετική αυτών επιρροή δεν δύναται ή να επιδράση και επί τών άλλων, και πόλεις ακόμη ολοκλήρους να καταστήση ευτυχείς.»

Ούτω, διὰ του στόματος του μεγαλητέρου τών φιλοσόφων καθορίζονται τὰ ύψηλά και έξοχα αποτελέσματα μιās άληθούς και ύγιους εκπαιδύσεως και υποδεικνύεται εν ταυτώ ο ύψιστος σκοπός προς τόν όποιον δέον να τείνη παιδεία ζήλια του έαυτης όνόματος.

Ευδαιμονία άτομική, ευδαιμονία οικογενειακή, ευδαιμονία κοινωνική και εθνική, ιδού ποία ο μέγας Σωκράτης χαρακτηρίζει ως τὰ αποτελέσματα της εκπαιδύσεως.

Και τῷ όντι ή εκπαίδευσις είναι εκείνη, ήτις θα μās παράσχη σαφεστέραν έννοιαν τών προς τόν Θεόν και την Πατρίδα καθηκόντων και τών προς ήμās αυτούς και τόν πλησίον ύποχρεώσεων του ήθικου νόμου, ών ή ακριβής γνώσις θέλει μās καταστήση ευτυχεστέρους διὰ της εφαρμογής. Η εκπαίδευσις είναι εκείνη, ήτις θα μās διαφωτίση εις ακριβή και πισταμένην διάκρισιν άναμέσον της αλη-

θείας και του ψεύδους, της δικαιοσύνης και της άδικίας, του πονηρού και του άγαθού, του καλού και του κακού. Η εκπαίδευσις είναι εκείνη, ήτις ως άτομα θέλει μās εξυψώση εις σφαιρας ανωτέρας και θέλει μās χορηγήση τās ευγενείς εκείνας αρχάς της ήθικης και του πολιτισμού, καθ' ής διαμορφώνται οι σταθεροί και πολύτιμοι και ευγενείς χαρακτήρες. Η εκπαίδευσις είναι εκείνη, ήτις ως μέλη οικογενείας θέλει μās καταστήση ευτυχεστέρους, καθοδηγώσα ήμās εις τὰ οικογενειακά καθήκοντά μας και την περι της οικογενείας αληθῆ και χριστιανικήν ιδέαν εκδιδάσκουσα. Η εκπαίδευσις τέλος είναι εκείνη, ήτις θα μās ανόιξη στάδιον ευρύ δράσεως ευεργετικής και κοινωνικολούς ύπέρ της ήμετέρας πατρίδος και του έθνους.

Ο άπαιδευτος, όμοιος με εκ γενετης τυφλόν, στενάζει εις τās παραπλανήσεις του και εις μάτην αναζητεί διὰ της άσθενοϋς βακτηρίας του μη ανεπτυγμένου λογικού του νανεύρη την όδόν την ευθείαν και όμαλωτέραν. Προσκόπτει και παραγκωνίζεται και ανατρέπεται καθ' έκαστον βήμα. Είναι εκτθειμένος εις μυρίους κινδύνους, τόσον εις τὰ υλικά συμφέροντά του όσον και εις τὰ πνευματικά. Η δε δράσις του είναι δράσις περιωρισμένη και ο κύκλος τών ενεργειών του στενός.

Απ' εναντίας ο πεπαιδευμένος έχει ευρύτατον κύκλον ενεργείας και ή όδός, ήν δέον να βαδίση, εκτείνεται φωτεινή ενώπιόν του. Και αν εν τῇ πορεία του αποπλανηθῆ, ή εκπαίδευσις τῷ παρουσιάζεται πρόθυμος και έτοιμη χειραγωγός. Πόσοι άνθρωποι δεν όφειλουν την ήθικην και πνευματικήν βελτίωσιν των εις τās ήθικās ιδέας, άς άνέγνωσαν εν βιβλίοις άξιολόγοις ;

Εάν λοιπόν ή εκπαίδευσις έχη μιαν τοιαύτην επιρροήν επί της ευδαιμονίας τών τε ατόμων και τών οικογενειών, της τε κοινωνίας και τών έθνους έτι ολοκλήρου, — επιρροήν, την όποιαν ούδεις βεβαίως δύναται να άρνηθῆ, ή σπουδαιότης του Σχολείου δεν δύναται ή να είναι ύψίστη. Ας μοι επιτραπῆ μάλιστα να είπω ότι τὸ έξοχώτερον και ανώτερον

καθίδρυμα εν μιῇ πόλει μετά τόν Ναόν είναι τὸ Χριστιανικόν Σχολείον.

Εν τῷ Σχολείῳ τούτῳ ο άκατήχητος παῖς θα διδαχθῆ την ίεράν της θρησκείας του Κατήχησιν.

Εν τῷ σχολείῳ τούτῳ τὸ έτι άπλαστον παιδίον θα λάβῃ τὰ πρώτα διδάγματα, δι' ών αύριον θέλει καταστή έντιμος οικογενειάρχης και άγαθός πολίτης.

Εν τῷ Σχολείῳ τούτῳ ή άθφα και δειλή κόρη θέλει προετοιμασθῆ να γείνη αύριον ή δημιουργός ευτυχούς οικογενείας και ή μήτηρ ευσεβών και ενάρετων τέκνων, αγαθών εις την Πατρίδα πολιτών.

Εν τῷ Σχολείῳ τούτῳ τέλος θα λάθωμεν οι πάντες τās πρώτας εκείνας γνώσεις, αίτινες θέλουσι μās ανόιξη βραδυτέρον τούς άτέρμονας της γνώσεως και της επιστήμης όρίζοντας, τούς εξυψούντας τὸ πνεύμα, εκπολιτίζοντας τās κοινωνίας και φέροντας εμπρός, προς την πρόδον, την ανθρωπότητα.

Ε. Γ. Μ***

ΤΟ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Όταν ο λόγος μας, ύπηρετῶν της ψυχής τὰ ύψηλά συμφέροντα, αγωνίζεται ύπέρ του θραμβου της δικαιοσύνης και της αληθείας, τότε ύπό του άγίου Πνεύματος κινείται και εμπνέεται. Τούτο και ο Ιησούς εδήλω, ότε προς τούς μαθητάς του έλεγεν : «Εγὼ δώσω ύμιν στόμα και σοφίαν, ή ού δύνησονται άντειπειν, ούδὲ άντιστήναι πάντες οι άντικείμενοι ύμιν.» (Λουκ. ΚΑ' 15.)

Την θεόπνευστον διδασκαλίαν διακρίνει πρώτον ή αυθεντία. Οι επί Τιβερίου φιλόσοφοι μόλις έτόλμων να εκφράσωσι θρησκευτικās τινας και ήθικās αληθείας. Οι απόστολοι τούναντίον βεβαιούσιν άκλονήτως, αυθεντικώς την χριστιανικήν αληθειαν. Και ήμεις ως εκείνοι άς πράττωμεν. Κατά τών αλληλομαχούτων του Χριστού έχθρών την αυθεντίαν της χριστιανικής αληθείας άς αντιτάσωμεν και διὰ ταύτης τās ευθείας συνειδήσεις, τās διψώσας δικαιοσύνην, αγάπην, αλήθειαν,